

dette for saa meget mere nødvendigt, som det, naar saadanne Spørgsmaal opstaar, i Regelen vil vise sig, at Godsbesidderen eller i alt Fald hans Godsforvalter altid vil være klogere paa de Dele end en Jurist. Vi maa huske, at det her drejer sig om faste Ejendomme til over 200 Mill. Kr.s Ejendomsskyldværdi, og det er heller ikke uhørt, at f. Eks. Godser, der har været under offentlig Administration, i høj Grad har trængt til en vejledende Haand fra Lenkontrollens Side, lige saavel som en saadan kyndig Vejledning ogsaa vilde have været paa sin Plads i adskillige Tilfælde, hvor det drejede sig om Forholdet mellem Fæster og Godsbesidder.

Hovedsagen er imidlertid, at der nu oprettes dette særlige Kontor, og at alle Udgifter hertil bliver fordelt paa Besidderne, uden at der paa Forhaand fikses noget Beløb. Jeg gaar derfor ud fra, at Justitsministeren ved Hjælp af Lenkontrollen vil kunne faa praktisk og kyndig Vejledning, hvor saadan tiltrænges, ikke mindst til Fordel for de Interesser, som i mange Tilfælde staar kontra Godsbesiddernes.

Jeg tillader mig derfor paa min Gruppes Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse, idet jeg haaber, at der snart maa blive meget mere at bestille for Lenkontrollen end nu, navnlig naar vi, om forhaabentlig ikke ret længe, faar en Lov, hvorved hele dette urimelige Besiddelsesforhold bliver omordnet ved Lensgodsernes Inddragelse.

P. Pedersen: Det til Behandling foreliggende Lovforslag, som er enstemmigt vedtaget af Landstinget, gaar ud paa, at Kontrollen med Len, Stamhuse og Fideikommissgodser, som hidtil henhørte under Justitsministeriet, henlægges til et særskilt Kontor, der benævnes Lenkontoret, og at det Misforhold, som hidtil har bestaaet, at Statskassen har afholdt Udgifterne ved Lenkontrollen, ophæves, og Udgifterne paalægges Lensbesidderne. Da jeg forudsætter, at den samme Enighed om Sagen, som har været til Stede i Landstinget, ogsaa er til Stede her i Folketinget, kan jeg indskrænke mig til paa min Gruppes Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Sporon-Fiedler: Det var som Stedfortræder for det fraværende ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), jeg tilod mig at begære Ordet. Nu er det ærede Medlem kommet til Stede. Efter

Samraad med det ærede Medlem skal jeg ligesom det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) og den ærede sidste Taler anbefale Lovforslaget, som jo er vedtaget enstemmigt i Landstinget, til hurtig og velvillig Behandling.

Justitsministeren (Zahle): Ligesom det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) maa jeg beklage, at man oppe i Landstinget har strøget den Bestemmelse, som oprindeligt stod i Lovforslaget, at der i Lenkontrollen skulde ansættes i en Kontorchefs Stilling en Mand, som var særlig inde i praktisk Godsadministration. Man ønskede i Landstinget at erstatte dette med en udtrykkelig Bemyndigelse til, at Justitsministeren i paakommende Tilfælde kunde engagere en saadan sagkyndig Mand. Jeg bad imidlertid om ikke at faa denne Bemyndigelse udtrykkelig, idet det ligger i Sagens Natur, at Justitsministeren i paakommende Tilfælde kan engagere en saadan Mand og drage Nytte af hans Indsigt i Godsadministration. Det ærede Medlem spurgte, om Justitsministeren var i Stand dertil. Det er han selvfølgelig.

I øvrigt maa jeg naturligvis takke meget for den venlige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, det giver grundet Haab om, at Lovforslaget kan gennemføres i indeværende Rigsdagssamling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Jordmodervæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4433).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kierkegaard: I ethvert velordnet Samfund — og til et saadant ønsker vi jo netop at høre — maa man kunne kræve, at der er sikret Samfundets Medlemmer kyndig Hjælp ved Fødsler. Men det er ikke det eneste, man maa kræve i saa Henseende, man maa ogsaa kræve, at der skaffes nogenlunde bekvem Adgang for